

T-54. - A CSILLAGKÉPEKRŐL

Ez a rövid írás az ismerethiány, és a belőle fakadó félelmek eloszlatását célozza, alapszinten, egyszerű fogalmakkal.

1. „A lelket el ne fojtsátok! A prófétai beszédet el ne vessétek! Vizsgáljátok meg mindent, a jót tartásátok meg! Mindenféle rossztól óvakodjatok!” (1. Tessz. 5/19-22.)

Isten jeleit sok esetben fel sem ismeri az ember, és ennek egyik oka az a **félelem**, amely inkább tartózkodik mindentől, nehogy valami „rosszat” olvasson, vagy hallgasson. Ez bizony az **ördög egyik cselvetése**, aki **nagyon igyekszik megakadályozni, hogy az ember szeme rányíljon Isten Igazságára, amely a teremtett világ minden megnyilvánulásában felfedezhető. Isten Igazsága ugyanis megadja a valódi szabadságot, ha bátran, Isten Kezét fogva nézünk rá az előttünk álló dolgokra.** Többen a maguk tartózkodó félelmükben sok kegyelmi lehetőséget is elmulasztanak, amely pedig az ajándékként kapott talentumok kamatoztatásához lenne szükséges!

Pedig Szent Pál arra figyelmeztet, hogy: „**Vizsgáljátok meg mindent, a jót tartásátok meg!**” Ehhez a páli felszólításhoz szükséges ismereteket szerezni, hogy a „jót” a „rossztól” el tudjuk választani, és hogy a **Szentlélek annál biztosabban, józan ismereteinkre alapozva is tudjon bennünk működni!**

Ugyanakkor óvatosnak, lelkiismeretesnek is kell lenni és maradni, nehogy az ismeret, vagy a megszerzett tudás váljon „istenné” az ember életében. – Ez ugyanis az **ördög másik tevékenysége**, a „ló másik oldala”: **Ha az ismerettől eltávolító félelem kialakítása egy embernél nem sikeres, akkor az ezzel szembeni törekvés, a tudás adta büszkeség és gőg kialakítása lesz a következő támadás!** Ez utóbbira pedig igencsak sok példa adódik.

Pedig emlékezni kell: „*Olyanok lesztek, mint az Isten!*” – csalogatta az első emberpárt a „kígyó”. Vegyük észre, hogy ez milyen hamis ígéret volt! Vegyük észre, mert a becsapásnak az előbbi két formája ma is igaz, ma is működik!

Csak Istenre figyelő alázattal, és az alázatra való törekvéssel történhet az ismerethiány felszámolása, de ugyanakkor a helyes cselekvéshez ennek meg is kell történnie.

Nem arról van szó, hogy az itt szereplő ismeretek mindenki életútjába részletesen beletartoznának, csupán arról van szó, hogy olyan, és annyi ismeretre kell szert tenni, hogy amire az Úr Jézus fel akarja hívni a figyelmet, azt megértsük!

A mi estünkben a Guadalupei Szűzanya tilma-képének NASA kutatói által tett megállapítások irányították rá néhány dolog tisztázásának igényére a figyelmet.

2. „És jelek lesznek a napban, a holdban és a csillagokban, a földön pedig a tenger zúgása és háborgása miatt kétségbeesnek a népek tanácstalanságukban”. (Lk.21/25.)

Sokan, ha csillagokról hallanak, azonnal „jóslásra, ezotériára, okkult dolgokra” gondolnak, és rögtön, elitélő módon nyilatkoznak, minden utánajárás nélkül **ítélkeznek, és ismeretek híján félelemmel reagálva, mind a két kezükkel utasítják el „a napban, a holdban és a csillagokban” megmutatkozó jeleket.**

Vajon, milyen „CSILLAGOKBAN MEGMUTATKOZÓ JELEKRŐL” beszél a Szentírás?

A válaszhoz szükséges néhány fogalom nagyon egyszerű módon történő tisztázása anélkül, hogy annak mélyére mennénk.

A. => A bolygók saját fényvel nem rendelkező planéták, melyeket napjuk világít meg.

A csillagok saját fényvel rendelkező égitestek. A köznapi használatban leginkább a „csillag” kifejezés az általános, függetlenül attól, hogy a két dolog közül melyiket értjük alatta. (E rövid értelmezésben belül nem teszünk a továbbiakban sem különbséget a bolygók és a csillagok között: itt most nem ez a lényeg.)

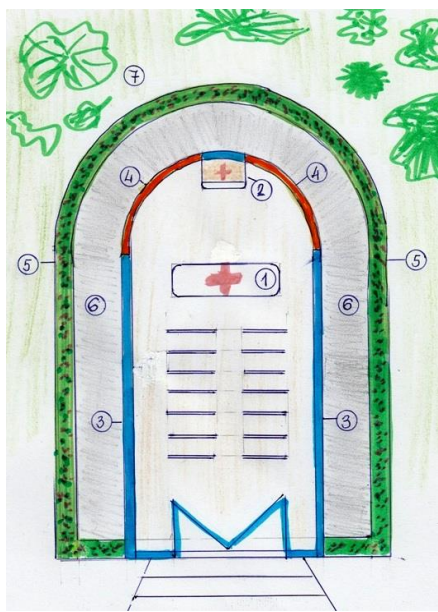
B. => Asztrológia --- ASZTRONÓMIA nem azonos fogalmak, bár mindkettőnek a bolygók és csillagok világával van kapcsolata. Mindkét rendszer túl nagy ahhoz, hogy egy rövid meghatározáson túl részletekbe belemenjünk. Nem is törekedhetek erre, céloim csupán az érthetőség elérése.

=> **Asztrológia** => egy földi ember életének egyedi, a bolygók szimbolikus értelmezése által jelölt képlete az évkör 12 „ZODIÁKUS” jegyén keresztül. (Ezt szokták „horoszkópnak” hívni, és / vagy tévesen „jóslásként” értelmezni, illetőleg használni. Itt most nem térünk ki ennek a valóban komoly veszélyeire.)

=> **ASZTRONÓMIA** => csillagok és bolygók sokaságának rendszerét tartalmazza, és ezek vizsgálatát. E „*csillagrendszerek*” egyik-másikát valamilyen névvel ellátott **Csillagképnek** nevezték el. *Nevük, helyzetük, mondanivalójuk lényeges, mint ahogy azt a Guadalupei Szűzanya Csillagképi megfejtésénél is láthattuk.* --- A Csillagképek szimbolikus ábrázolása az ember személyes énjén (Zodiákus képletén) kívül helyezkedik el. Az egész az úgy kell elképzelni, mint több csillaghalmozat a körülöttünk lévő kozmikus világban, amiből 12 + 2 „*földünkhöz közelibbnék*” mondható, + néhány, kicsit távolabbi, de jól kivehető, valamilyen oknál fogva elnevezett csillaghalmozat.

C. => A zavart sok esetben az okozza, hogy a 12 Zodiákus jegy megnevezése azonos a 12 Csillagkép megnevezésével, holott ez alapvetően kétféle rendszer (amely azonban összefügg). Ily módon van Kos, Bika, stb. Zodiákus jegy, és van KOS, BIKÁ, stb. Csillagkép.

Mindezt egy egyszerű, sematikus ábra érthetőbbé teszi:

Példa: Ez a rajz **egy erdei kápolnát ábrázol**, - mintha felülről néznénk, - körötte futó keskeny járdával, amelyet széles, ládába ültetett virágok szegélyeznek.

Ha átlátnánk a tetőn, akkor látni lehetne belülről, középen az (1.) Oltárt, mögötte a (2.) Tabernákulumot, a kék színnel jelölt (3.) oldalfalakat, és a Tabernákulum két oldalán a (4.) festett üvegablakokat, melyek oltárképként szolgálnak. Nem ólomüveg, hanem olyan, amin keresztül kicsit látni a (6.) járda külső felén futó, széles virágkoszorút, és jóval távolabb a fákat, fenyőfákat, bokrokat stb., tehát a (7.) természet szép, teremtett világát.

A középpontban az Úr Jézus, a templom, a „Ház Ura” van, (mutatói az Oltár, és a Tabernákulum). A kápolna fala, és az üvegablak a Zodiákus állatövi jegyeknek felelnek meg, míg a virágládák a járda külső szegélyén a földhöz közel eső Csillagképek mutatói, a távolabbi fák, fenyőfák pedig a távolabbi csillagrendszerek jelölői.

Ugyanez értelmezhető egy ember esetében is. A „test a lélek temploma” gondolatkörében az oltár a lelkünk lesz, a tabernákulum viszont a szívünk, illetőleg annak szeretete... A test határa, emberi énkünk lehatárolása a bőrünk, ez felel meg a kápolna falának, vagyis a Zodiákus jegyeinek. Ezen belül van az emberi „énünk”. Minden, az összes többi dolog a „személyes énen” kívül van: A közeli hozzánk tartozók jelölhetik a földközeli csillagképek világát, amin túl van még az egész világ a maga eseményeivel.

belül van az emberi „énünk”. Minden, az összes többi dolog a „személyes énen” kívül van: A közeli hozzánk tartozók jelölhetik a földközeli csillagképek világát, amin túl van még az egész világ a maga eseményeivel.

Már ez az egyszerű ábra és értelmezése is jól mutatja a 2 rendszer közötti különbséget. --- De mégis:

MI A LÉNYEG EBBEN? --- MI A LÉNYEG MINDKÉT RENDSZER ESETÉBEN?

Az Úr Jézus azt mondta: **„Te, amikor imádkozol, menj be a szobádba, (a kápolnába; a szívünkre, befelé figyelve!), zárd be az ajtót, (hogy ne a külvilág határozza meg a gondolatokat, érzelmeket, ne legyen benned zavar), és imádkozzál a rejtékben lévő Atyáddhoz. ...” (Mt.6,6)**

Jó esetben, ha imádkozunk, kizárjuk a gondolatainkat és a szívünkben lakó Jézusra, lelkünk szavára figyelünk. Vagy, ha bemegyünk egy kápolnába, az Oltárra figyelünk, különösen akkor, ha éppen akkor ott szentmise folyik és a Legszentebb Misztérium történik meg.

Észlelhetjük ugyan a „külvilág” jeleit, hogy erős szél tépázza a virágokat és a fákat, vagy, hogy zuhog az eső, esetleg tűz a nap, de nem az a lényeg, hanem a **szívünkben, és az Oltáron végbemenő Szent Áldozat!** Vannak a külvilágtól elválasztó elemek (pl. kápolna fala, bőrünk), amelyek kizárják a külvilágot, bár annak jeleiről az ember értesítést kap, pl. zuhog az eső. Van, hogy nem törődünk vele, mert figyelmünket más köti le, de később figyelembe kell venni azt. *Lelekiéletünk, - helyes életvitelünk érdekében - ilyen „hasznos elzártság”, vagy inkább védelem alatt zajlik, ha hagyjuk!* A külvilág jelei csak akkor törhetnek be, ha mi engedjük, netán kérjük, vagy akarjuk. **Belső nyugalmi állapotunkban a jelek jelzések maradnak és figyelmeztetnek, hogy kellő időben tudjunk gondoskodni: „legyen a lámpásunkban olaj”.**

EZ a különbség a ZODIÁKUS JEGYEI (és a hozzá tartozó egyéb fontos elemek), valamint a CSILLAGKÉPEK között, tehát külön kell választani a két rendszert. --- **További jelentős különbség a két rendszer között, hogy amíg az egyiket lehet az embernek is jól értelmezni, és rosszul (pl. jóslásra) használni, addig a Csillagképek világát, (bolygó-, és csillagrendszerét), mint Kozmikus Jelet a Világteremtő Úr mozgatja, és Ő az, Aki olykor feltárja néhány jelentős mondanivaló értelmét az Ő elhatározott Időzítése, és közlési módja szerint. ISTEN JELEIT csak így, csakis az ŐRÁ VONATKOZTATOTT MÓDON LEHET HELYESEN ÉRTELMEZNI, így viszont SZÜKSÉGES is AZT MEGTENNI.**

Figyeljünk tehát hűséggel az Úr Jézusra, mert figyelmeztetett: **„Úgy küldelek titeket, mint juhokat a farkasok közé. Legyetek azért okosak, mint a kígyók, és ártatlanok, mint a galambok.” (Mt.10,16)** (1955-ös Szentszéki kiadás). Ehhez a feladathoz azonban fel kell ismerni a Jelet, melyeket Isten ad: **„És jelek lesznek a napban, a holdban és a csillagokban, ...”,** valamint meg kell fogadnunk Szent Pál tanítását is: **„A Lelket el ne fojtsátok! A prófétai beszédet el ne vessétek! Vizsgáljátok meg mindent, a jót tartsátok meg!” (1.Tessz. 5/19-22.)**

Értelemzük hát helyesen mindazt, amit Isten a kozmikus jelek megértésénél segítségül ad, és „Ne öntsük ki a fürdővízzel együtt a gyermeket is”, de ne is akarjunk többet annál, amit az Úr személyesen nekünk szán. Figyeljünk inkább, kérjünk, és váljunk méltóvá arra, hogy meg is kapjuk a Szentlélek Megkülönböztetés képességét, és Megvilágosító Kegyelme!

